

[Statsministeren.]

flytning fra land til by. Der skal bygges boliger, landbruget mekaniseres; der sker overalt omkring os en udvidelse, som skaber et økonomisk pres, og det gør, at den regering, der ønsker at fastholde fremskridtet, den fulde beskæftigelse og samtidig vil holde den økonomiske balance indadtil og udadtil, komme valutanedgangen til livs, formindske prisstigningerne, må føre en finanspolitik, en pengepolitik, af den karakter, jeg skildrede i et tidligere indlæg her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer; 16 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste dag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 9) findes i tidenden sp. 5890, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1057).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ove Hansen: Ændringsforslaget går i korthed ud på, at det skattefrie fradrag på 40.000 kr., der gives ved en ejendomsandel, ikke kan gives ved hver enkelt handel, dersom sælgeren afhænder ejendommen i flere parceller.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme for det af finansministeren stillede ændringsforslag.

Axel Kristensen: Det ville være omsonst at tage hele debatten op om hele dette

spørgsmål; jeg skal derfor holde mig til det stillede ændringsforslag, idet jeg dog beklager, at den højtærede finansminister ikke i tillægsbetænkningen har givet en udtalelse om lejede arealer, hvorpå der er huse, som sælges. Det blev nævnt i sidste udvalgs-møde før anden behandling, at der dér var et problem, og det havde været rart, om det var blevet klaret og sagt i betænkningen, sådan at folk vidste, hvordan de skal forholde sig, for hverken vi eller den højtærede finansminister vidste det.

Må jeg sige, at det foreliggende ændringsforslag har en lille forhistorie. Det oprindelige lovforslag sagde, at når man havde regnet den regulerede fortjeneste ud, fik man skattefrit 40.000 kr.s fradrag. Det var tænkt som en beskyttelse for sælgerne af parcelhuse o. lign. og desuden — som det også ved lovforslagets anden behandling blev nævnt af finansministeren — som beskyttelse ved ekspropriation af arealer, hvor man ikke kunne genanskaffe; jeg tænker på landbrugsejendomme o. lign.

Før anden behandling fik vi allerede at vide, at den højtærede finansminister ville fremsætte et ændringsforslag, hvor de 40.000 kr. blev erstattet med 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum, mindst 5.000 kr., højst 10.000 kr.; de 40.000 kr. var altså ikke nævnt. Da gjorde vi opmærksom på, at derved forsvandt i hvert fald den beskyttelse ved ekspropriation, som den højtærede finansminister havde talt om. Det gentog vi selvfølgelig i udvalget, da spørgsmålet kom for her, og allerede dér mødte derfor finansministeren med et noget ændret forslag, der opretholdt de 10 pct., de mindst 5.000, højst 10.000 kr., men dog én gang i et menneskes liv 40.000 kr., hvis man handlede efter 1. januar 1966.

Vi blev i udvalget hurtigt enige om, at det kunne man ikke nøjes med én gang i et menneskeliv. Hvis en mand begynder småt og sælger en ejendom og flere år efter køber en lidt større, så skulle han jo ikke straffes i forhold til andre. Så begyndte man i udvalget at filosofere over, hvad man skulle sætte i stedet. Men da jeg skulle ned og være ordfører i folketingssalen, forlod jeg udvalgsrådet og sagde til den højtærede finansminister, at nu kunne han skrive, hvad han syntes, og så kunne vi sige vor mening her i salen. Men dette, at man sådan stadig